

واقعا تمام شد؟

سوسن سیرجانی
خبرنگار گروه فرهنگ

طبق شنیده‌ها قرار بود سریال «پایتخت» در ۲۷ قسمت ساخته شود و بخش‌های پایانی آن در تاجیکستان اتفاق بیفتد. این‌ها طبق شنیده‌هاست، اما درباره پایان اصلی این سریال عوامل چیزی نگفته بودند. با همه شایعات بالاخره فصل هفتم سریال «پایتخت»، ۲۷ فروردین ماه پس از ۲۲ قسمت به پایان رسید. این مجموعه به‌دلیل محبوبیت فصل‌های گذشته، سطح انتظارات را بالا برده بود و به همین دلیل با نقدهای مثبت و منفی زیادی همراه بود. اما تمام شدنش در حالی اتفاق افتاد که موضوع تاجیکستان و سفر به آن تقریباً به دست فراموشی سپرده شد و بسیاری از مسائل دیگر هم نیمه کاره رها شد.

از قسمت‌های ابتدایی فصل هفتم، یکی از انتقادات اصلی به این مجموعه این بود که شبیه فصل‌های قبل نیست و سفر رفتن و هیجان حاصل از آن که یکی از المان‌های اصلی این مجموعه بود، در فصل جدید رعایت نشده. با ورود بازیگران تاجیکی و بحث رفتن به تاجیکستان که در هر قسمت مدام تکرار می‌شد، امید این می‌رفت که در روند این مجموعه تحرکی به وجود بیاید و از آن حالت سریال‌های آپارتمانی خارج شود. اما تنها دو قسمت، بازیگران تاجیکی حضور داشتند و حتی با علامتی که روی سر پدر خانواده تاجیکی بود، بهتاش متوجه شد که آنها وابسته به کمونیست هستند. این گره و خط داستانی که ایجاد کرده بود، می‌توانست ماجرا را جذاب کند. اعضای خانواده بالاخره با وجود همه کارشکنی‌ها با کمپر ارسطو به سمت تاجیکستان به راه افتادند. اما در راه مشهد و به‌دلیل حمله خرس متوقف شدند. این حمله و رفتن آنها به خانه اوس موسی در مشهد و مواجهه دوباره با خانواده او، شاید تنها چیزی بود که «پایتخت» را شبیه فصل‌های اول و دوم آن کرد. اما در کمال ناباوری و ناگهان و با لورفتن ماجرای شهاب‌سنگ، در قسمت ۲۲، همه مسائل حل و فصل شد و رفتن به تاجیکستان هم منتفی شد. این در حالی بود که با پخش قسمت پایانی این سریال با برگزاری یک اکران عمومی در برج میلاد، باز هم انتظارات را بالا برده بود که احتمالاً پایان‌بندی خاصی در راه است. کمپر ارسطو را به برج میلاد آورده بودند، بازیگران با مردمی که بلیت تهیه کرده بودند دیدار کردند، موسیقی توسط برادران امینی اجرا شد و... اما تکلیف بازیگران تاجیکی و گره‌ای که می‌توانست قصه را به سمت‌وسویی متفاوت ببرد، مشخص نشد. این در حالی بود که گفته می‌شد، نیکا با خانواده تاجیکی عقد کرده و ماجرای داس و چکش روی سر پدر همسر نیکا عملاً به محاق رفت. در این میان با برگزاری مراسم عروسی رحمت و فهیمه، اصلاً ماجرا به سمت دیگری رفت.

از طرفی در برخی از رسانه‌ها درباره این صحبت شده که یکی از دستیاران سربوس مقدم اعلام کرده به‌دلیل استقبال و پیگیری مردم، انگار قرار است فصل هشتم این مجموعه هم ساخته شود. نکته قابل توجه این است که هنوز بسیاری از گره‌های داستانی فصل هفتم مثل تحت تعقیب‌بودن بهتاش، زندگی ارسطو با زن جدید و مسائل دیگر باز نشده، درباره ساخت فصل بعدی حرف زده شده. این در حالی است که چهار سال پیش هم با یک خط داستانی پر از گره فصل ششم به پایان رسید. اما بسیاری از آن گره‌ها هیچ‌وقت باز نشد.

در این موضوع شکی وجود ندارد که باتوجه بازخورد سریال در شبکه‌های اجتماعی، این مجموعه یکی از آثار بسیار مخاطب تلویزیون در چندسال اخیر بود. در سال‌هایی که هر مجموعه‌ای ساخته می‌شد تا این جد سکانس‌ها و دیالوگ‌هایش ویرال نمی‌شد و مورد توجه قرار نمی‌گرفت. اینکه مراسمی بزرگ برای پخش قسمت پایان سریال برگزار شود، آن هم یک سریال تلویزیونی که تا به حال سابقه نداشته، هم در این دوران اتفاق مهمی محسوب می‌شود. اما نمی‌شود این نکته را نادیده گرفت که با رها کردن بخشی از داستان به نظر مخاطب وفادار این سریال اهمیت داده نشد و این موضوع از برگزاری آن جشن و اکران عمومی اهمیت بیشتری دارد.

۲۴ ساعت

24 HOURS

۱۶

hammihanmedia@gmail.com

@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی
• مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی
• سردبیر: محمدجواد روح • معاون سردبیر: مهرداد خدیر
• دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمن منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)
• علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه) • آرش خاموشی (عکس)
• مدیراداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری
• مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
• هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی

• تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۵۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۰۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
• لینتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۲۱۱۱۴ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

روحش را به دست گرفت

درباره فاطمه حسونه عکاس خبری و هنرمند فلسطینی
که در بمباران اسرائیل درگذشت

فرزاد نعمتی

خبرنگار گروه فرهنگ

فاطمه حسونه، عکاس خبری و هنرمند فلسطینی چهارشنبه هفته گذشته در حالی در بمباران اسرائیل به همراه ۹ نفر از اعضای خانواده‌اش کشته شد که قرار است چند هفته دیگر فیلم «روح» را به دست بگیر و راه بیفت که او در آن به ایفای نقش پرداخته بود و سپیده فارسی آن را کارگردانی کرده است، در بخش جانبی جشنواره فیلم کن اکران شود. این اتفاق برای حسونه فقط یک روز پس از اعلام این خبر رخ داد و بدین ترتیب اسم حسونه نیز به سیاه‌ه‌نر مندانی افزوده شد که در بحران دو سال اخیر غزه کشته، زخمی یا دستگیر شده‌اند؛ هنرمندانی چون هبه زقوت، هنرمند تجسمی، هبه ابوالنداء، شاعر و نویسنده، علی نسمن، بازیگر سینما و تئاتر و حلیمه آل کلحوت، هنرمند تجسمی. جز اینها می‌توان به ایناس السقا، بازیگر و مدرس معروف تئاتر در غزه اشاره کرد که سال‌ها در قاهره زندگی می‌کرد اما وقتی به غزه بازگشت، به همراه دو دخترش بنام‌های لین و سارا در جریان یکی از حملات هوایی ارتش اسرائیل به نوار غزه کشته شد. دیگر فرزندان السقا، ابراهیم، ریتا و فرح نیز در این حملات به‌شدت مجروح شدند.

مرگ عوامل سریال مشت آزادگان

یکی دیگر از اخبار مربوط به هنرمندان کشته‌شده فلسطینی، اما مربوط می‌شود به مرگ گروهی از عوامل سریال «مشت آزادگان» (قبضه‌الاحرار). این سریال فلسطینی به کارگردانی محمد خلیفه در سال ۲۰۲۲ در غزه ساخته شده بود و در آن رقابت‌های اطلاعاتی اسرائیل و فلسطین براساس داستانی واقعی که در خان یونس در جنوب نوار غزه اتفاق افتاده بود، به تصویر کشیده می‌شد. سریال همچنین درباره عملیاتی است که نیروهای مقاومت فلسطین پشت خطوط دشمن اسرائیلی در منطقه‌ای موسوم به «سرزمین ۴۸» انجام می‌دهند. نتیجه نیز تصرف یکی از پایگاه‌های نظامی اسرائیل است. با چنین سناریویی بعید نیست که بسیاری این سریال ۳۰ قسمتی به‌قلم فارس عبد الحمید را یک پیش‌بینی نزدیک به واقعیت از عملیات «طوفان الاقصی» بدانند. به هر روی بسیاری از سازندگان این سریال که در سالگرد عملیات «طوفان الاقصی»، از شبکه‌های آی فیلم عربی، دری و انگلیسی پخش می‌شد، در حملات اسرائیل به قتل رسیدند. محمد خلیفه، کارگردان، علی نسمن بازیگر، مصطفی ثریا، عکاس و علاء قدوح، بازیگر از جمله این عوامل بودند. آخرین آنها اما رشاد ابوسخیله بود که نقش اصلی را در این سریال ایفا می‌کرد و زمانی در گفت‌وگو با اسپوتنیک گفته بود: «این سریال بخشی از پاسخی دراماتیک به سریال اسرائیلی «فاودا» است که سعی در صدمه‌زدن به مردم فلسطین و افشای نفوذ اطلاعات اسرائیل در جامعه فلسطین دارد.»

نسل کشی، پخش زنده

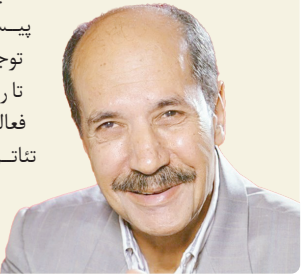
علی ورامینی، دبیر گروه فرهنگ، وقتی ۷۰ درصد کشته‌شدگان یک جنگ‌زن و کودکان باشند، دیگر هیچ نتیجه‌گرایی که توانایی کوچکترین همدلی به نداشته باشد، نمی‌تواند بگوید این تلفات جنگ است. آنچه در غزه در حال رخ دادن است دیگر جنگ نیست، حتی سر شروع آن هم مناقشه داشته باشیم، اینکه ۷ اکتر یک سابقه تاریخی دارد و در خلأ به‌وجود نیامده یا به کل، حمله‌کنندگان را مقصر بدانیم، حرفی سواست.

آنچه به‌روشن است و به‌وضوح می‌توان درباره آن صحبت کرد این است که دیگر در غزه جنگ نیست، نسل کشی است. بیش از ۹۰ درصد جاده‌ها و مدرسه‌ها و تقریباً تمامی مراکز درمانی غزه نابود شده است. هفته‌هاست مردم در محاصره غذایی قرار دارند. حتی نان خالی هم برای خوردن ندارند. کشته‌شده‌های غزه دیگر برای مردم جهان فقط یک عددند، وقتی کمی حساس می‌شویم که مثل دیروز مژدن و کشته شدن آنها، به جایی از جهان بیرون از غزه گره خورده باشد. حتی روایت فاطمه حسون در فیلمی هم که در کن درباره او به نمایش در خواهد آمد آنقدر حائز اهمیت نبود که

چهره

عالیجناب سیاه

۳۰ فروردین ماه ۱۳۹۲، سعدالله رحمت‌خواه مشهور به سعدی افشار پس از تحمل یک دوره طولانی بیماری، درگذشت. او از سال ۱۳۳۰ و زمانی که تنها ۱۷ سال داشت به تقلید از یک رسم قدیمی در نمایش‌های روحوضی و پیشکسوتان این عرصه، در نقش سیاه روی صحنه رفت. طی سال‌های پس از آن در حالی که کم‌کم این شکل از نمایش‌ها کم‌رنگ می‌شد، اما سعدی افشار همچنان روی صحنه بود و مشهورترین بازیگری است که نقش سیاه یا مبارک را زنده نگه داشت. او برای اینکه این شکل از نمایش را به جهان معرفی کند، در تورهای اروپایی دو نمایش خود را در اسپانیا اجرا کرد. همچنین خلایق‌هایی را به نمایش روحوضی اضافه می‌کرد، مثلاً در سال ۱۳۸۸ با نشستن روی ویلچر یک پیس را اجرا کرد که بسیار مورد توجه قرار گرفت. سعدی افشار تا روزهای پایانی عمرش هم به فعالیت پرداخت و در حالی که تئاتری به‌نام «فیس‌پوک» را بر صحنه داشت، در خانه‌اش درگذشت.

کتابخانه

سه نمایش‌نامه در یک کتاب

نمایش‌نامه «شاه‌موش و مارا و دیوار» شامل سه نمایش‌نامه است که به گفته ناتاشا محرم‌زاده، هر کدام در سالی نوشته شده‌اند. به گفته خود نویسنده، «مارا» ابتدا در سال ۱۳۹۱ نوشته و بارها بازنویسی شد تا به‌صورت کنونی درآمد. «دیوار» نیز حاصل سال ۱۳۹۰ بود که در سال ۱۳۹۳ در جشنواره بین‌المللی تئاتر دانشگاهی برنده جایزه «استاد اکبر رادی» شد. ناتاشا محرم‌زاده در بخش اول این کتاب و در یادداشت نویسنده در مورد شکل‌گیری داستان این نمایش‌نامه آورده است: «نمایش‌نامه «شاه‌موش»، سومین نمایش‌نامه‌ای است که نوشته‌ام، اگر اشتباه نکنم در سال ۱۳۸۹. تمرینات سال بعد شروع شدند و نامش را به صلاح‌دید گروه اجرایی گذاشتیم «بگو نقطه سر خط». نصب گروه از تلاش یک‌ساله‌اش، یک شب اجرا در پایتخت در سی امین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر بود. این کتاب در ۱۸۰ صفحه و با قیمت ۱۹۰ هزار تومان به علاقه‌مندان دنیای تئاتر و هنر نمایش‌نامه‌نویسی عرضه شده است. ناتاشا محرم‌زاده، نویسنده ایرانی متولد سال ۱۳۵۹ است.

شاه‌موش و مارا و دیوار
نویسنده: ناتاشا محرم‌زاده
انتشارات: نی

تاریخ

مشارکت فرانک‌ها در جنگ ایران و روم

۱۹ آوریل سال دوم میلادی، سنای روم تصویب کرد که برای جنگ با ایران ۱۰ هزار مردفرانک اجیر شوند و به‌جای انتقال با کشتی از طریق بنادر ایتالیا، از راه دانوب و دریای سیاه خود را به آسیا برسانند. فرانک‌ها که نام کشور فرانسه از آنان گرفته شده است، در آن زمان در جنوب آلمان به‌سر می‌بردند و بعدتر به فرانسه سرازیر شدند. در مقابل همکاری فرانک‌ها، ژرمن‌ها حاضر نشدند که با ایرانیان وارد جنگ شوند. عاقبت بسیاری از آن فرانک‌ها هم البته در جنگ با ایران، مرگ یا اسارت بود و فقط چندصد نفر از آنان موفق به بازگشت شدند. همین عده معدود شیوه‌های جنگی ایرانیان را به فرانک‌ها آموزش دادند. یکی از این فنون، تیراندازی در جهت مخالف تاخت اسب بود. آرایش ارتش ایران مرکب بود از دو دسته: یک دسته سواره نظام سبک و دسته دیگر مرکب از پیاده و سوار برخوردار از اسلحه سنگین. این سربازان کلاه‌خودهای فلزی با تیغه‌ای روی آن هم داشتند که به آنها کمک می‌کرد اعضای بدن سرباز دشمن را پاره کنند.